

Izhaja

vsak četrtek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankovani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Velja

za Avstro-Ogrsko . . . K 4.—
» Nemčijo . . . » 5.—
» ostalo inozemstvo . . » 6.—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej. Posamezna številka velja 10 h.

Za oglasila se plačuje po 10 h, med besedilom po 20 h za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 15 h, za parte in zahvale po 20 h za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 4 h, debelo tiskano 6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h. Za izvestilo pri upravníštvu 40 h posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravníštvo lista »Mir« v Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26. Poštnohranilnični račun št. 96.232.

Leto XXXVI.

Celovec, 30. marca 1917.

Št. 13.

Škofova akcija za reveže.

Lomi lačnemu svoj kruh in siromake in popotnike pelji v svojo hišo; ko boš videl nagega, ogrni ga, in ne zanižuj svojega mesa. (Lz. 58, 7.)

Pomožna akcija prevzvišenega gospoda kneza in škofa dr. Adama Hefterja za celovške in beljaške reveže je končana. Misel, pomagati v sedanjí stiski revežem z živili, je prav po sporočilu katoliške cerkve, ki se je v vseh časih zavzemala za reveže in jim dajala svojo pomoč.

Akcija našega kneza in škofa je bila pravo apostolsko delo, in zato se je je duhovščina z vso vnmemo prijelá in jo s pomočjo raznih činiteljev in predvsem dobrih, usmiljenih krščanskih src, zelo dobro izvedla.

Koroško ljudstvo ima res dobro srce. Sledilo je klicu svojega nadpastirja in si od svojih ust pritrgaló veliko več, kakor bi bil mogel kdo pričakovati.

Podarjena živila.

Živil je došlo iz cele dežele in sicer 51.768 kg, nadalje 6120 jajc, 1880 kock Mokka-kave, 1 srna, 2 jelenovi hrbitišči, pol ovce in raznega drugega drobnega blaga. Najvažnejše postojanke: Kruha 1849 kg, moke 3956 kg, rži, ki jo je vojništvu prometni zavod zamenjal proti moki, 5666 kg, zimskega ječmena 803 kg, pšena 230 kg. Stročnine je došlo 9891 kg, od teh fižole 7786 kg, graha 704 kg, leče 421 kg, boba 980 kg. Zelo veliko je došlo repice (krompirja) 22.492 kg. Jabolk 195 kg, posušenega sadja 560 kg, zelnatih glav s težo 896 kg, kislega zelja 727 kg in jedilne repe 313 kg. Čeravno za zbirko masti in mesa ni bil ugoden čas, je došlo prekaženega mesa in prekažene slanine 2166 kg, masti 442 kg, surovega masla in masla 536 kg, kave 132 kg, sladkorja 368 kg, domačega sira 59 kg, sira 86 kg, jedilnega loja 50 kg in riža za bolnike 100 kg.

Vrednost teh darov se je od strokovnjakov cenila na 57.000 K.

Nepričakovano mnogo je došlo darov v denarju, pri katerih imajo svoj delež tudi mesta, predvsem mesto Celovec, in sicer je došlo 20.444 K. Denar se je uporabil za poravnávo precejšnjih stroškov, katerih višina se še ne more natančno dognati, ker še ni vseh računov vposlanih. Večji del denarja se je porabil za nakup živil in kuriva. V Beljak se je v ta namen poslalo 2000 K, v Celovcu se je nakupilo med drugim: 471 kg cikorijske kave, 2000 kosov »Mokkawürfelkaffé«, 200 kg sladkorja, 400 kg jedilnega loja, 200 kg riža za bolnike; nadalje so se naročili 4 vagoni premoga, od katerih se je eden poslal v Beljak. Preostali denar se bo uporabil zopet za nakup kuriva.

Skupna vrednost darovanih živil, dokupljenih in kuriva znaša 74.000 do 75.000 K, vse za reveže v Celovcu in predmestnih občinah in v Beljaku.

Obdarovani.

Število revežev, obdarjenih z živili, znaša v Celovcu 8523 in v Beljaku 3572, skupaj tedaj 12.095 oseb. Razentega je dobilo skoro 800 strank premoga po 50 kg. Obdarjeni so bili res reveži. Da pa se je pri tem visokem številu obdarjenih med prave reveže ukradel tudi kak posameznik, ki bi bil lahko naredil prostor bolj potrebnemu, se ni čuditi. Saj ni mogoče v takem kraju poznati vsakega človeka, ampak se je bilo pri premnogih zanesti le na njihovo napoved, ki pa je lahko tudi napačna. Ko so bila živila že razdeljena, se je oglasilo še nekaj revežev; človek skoro ne more verjeti, da bi v teku skoro štirih tednov ne bili prej izvedeli o tej akciji, toda pri posameznih je tudi to mogoče. Tisoči so se prísrečno zahvaljevali za prejeta živila; bili so pa vmes tudi taki, ki bi jim ne bil dovolj tudi

vagon živil, ako vidijo, da je dobil kdo drug, ki je bolj potreben, malo več.

Pomožna akcija prevzvišenega kneza in škofa je dala silno veliko dela, mnogo več, kakor bi bil kdo v začetku pričakoval. Prevzvišeni se je osebno za delo živahno zanimal in je bil navzoč pri vseh važnejših posvetih in sejah in je za akcijo sam žrtvoval veliko denarja. Glavno vodstvo in delo je bilo v rokah akcijskega odbora, v katerem so bili gospodje: Gosp. stolni prošt Gvidon Bittner, načelnik; bogoslovni profesor gospod dr. Franc Sommeregger, načelnikov namestnik, ki je posredoval med Beljakom in Celovcem; bogoslovni profesor g. dr. Lambert Ehrlich, tajnik, ter gospoda dr. Rainer in Fr. Smodej.

Sej širšega odbora so se udeleževali in marljivo delovali razni drugi gospodje duhovniki, zastopniki Vincencijevih družb in drugih organizacij, zastopniki predmestnih občin, občinska svetnika celovška g. Hofer in g. Mayr; g. nadučitelj v p. Jurkovič, g. učitelj Dünhofen, g. strokovni učitelj Prugger itd.

Hvalevredno akcijo so zelo podpirali in pospeševali c. kr. deželna vlada in politične okrajne oblasti, c. in kr. armadno poveljstvo in vojaške oblasti v Celovcu in Beljaku sploh, ki so dale na razpolago vozove in vojake, nadalje poštni in železniški organi in zlasti še gospod dr. Artur Lemisch, predsednik vojništvnega prometnega zavoda.

Mnogo posla so imeli vsi gospodje duhovniki pri vseh mestnih in predmestnih župnijah v Celovcu in Beljaku in gospodje kateheti, ki so sprejemali napovedi revežev.

Požrtvovalne dame.

Posebna zahvala gre marljivim celovškim gospem in gospodičnam, ki so radevolje, za božje plačilo in iz ljubezni do revnih mesec dni v mrzlih prostorih od ranega jutra do noči marljivo delale. Več kot 20 dam je zadnja dva tedna stalno delalo pod vodstvom gospé Line Presslmayer in gospe Irene Scherer, predvsem gospé: Gospa pl. Mayrhofer-Grünbühel, ga. Gerta pl. Rainer-Harbach, baronesa Roscher-Rath, baronesa Ela Fröhlich, ga. nadučiteljica Terezija Budick, gé. Alojzija Plautz, Katarina Rainer, Rezika Just, Justina Rentmeister, Evfrozina Schieberl, T. Walland, Ana Wirth, Marija Zwertnig, gdč. Ana Krasnig. Nadalje so pomagale tudi gé. baronica Possaner, Malvina pl. Rainer-Harbach, Albina Waldsam, Marija Simoner, Ana Kurzemann, Frici Bohrer, gdč. Ana Krainer. Večkrat so pomagale še dame: gdč. Grete pl. Steiner, gdč. Marija pl. Mayrhofer-Grünbühel, gdč. Frici Okorn, ga. Marija Wachner, baronesa Roscher-Rath, ga. Matilda pl. Banizza, baronesa Avgusta Meding, gdč. Ludmila Morocuti, gdč. Pollak, ga. Alojzija Bombig, ga. Gizela Kunz, gdč. Marija Rutter, gdč. Nežika Lajčaher. Gdč. sestra prevzvišenega g. kneza in škofa in vse pri njem uslužbeno osobe so pridno pomagali. Zelo požrtvovalno je vodil trgovske posle gosp. trgovec Ogris ml.

Javna zahvala gre g. Albertu Frankeju, trgovcu s premogom, ki je brezplačno oskrboval razkladanje, shranjevanje in razdelitev premoga.

Največja zahvala pa gre dobrim srcem koroškega kmetskega prebivalstva in vedno požrtvovalni prečastiti duhovščini po deželi, ki jo vidimo povsod, kjerkoli gre za kako dobro reč, na svojem mestu. Mnogo velikih posestnikov je dalo lepe prispevke, a velikansko večino darov so dali srednji in majhni posestniki.

Prevzvišeni knez in škof se potom časopisja zahvaljuje vsem dobrotnikom, vsem oblastim in osebam za podporo pri tej akciji, ravnotako časopisju, deželni vladi in političnim oblastim, c. in

kr. armadnemu poveljstvu, železniškim, poštnim in občinskim oblastim, vojništvu - prometnemu zavodu in vsem sotrudnikom. Bog plačaj!

Izkaz darov za samaritansko akcijo prevz. kneza in škofa.

Na kn. šk. ordinarijat so vposlali župni uradi: Milštat 50 K, Slov. Plajberk 59 K 64 h, Kamering 10 K 10 h, Št. Valburga 60 K, Šmartin pri Beljaku 40 K 40 h, Št. Jurij pri Celovcu 20 K, Gospa Sveta 40 K 40 h, Šmarjeta pri Velikovcu 20 K, Št. Rupert pri Velikovcu 74 K 60 h, Poreče ob jezeru 126 K, Lassnitz 50 K, Št. Rupert pi Beljaku 76 K, Št. Lenart v L. dolini 90 K, Hüttenberg 75 K, Sachsenburg 40 K, Zgor. Dravograd 78 K, Puštrica 46 K 64 h, Jezersko 44 K 20 h, Krka 70 K, Straßburg 142 K 24 h, Št. Ilj v Celovcu 139 K 70 h, Nemški Grebinj 84 K, Rabelj 54 K, Afritz 7 K, Waisach 14 K, Visoka Bistrica 10 K, Leoben 7 K 80 h, Trg 4 K 53 h, Dvecerkvi 5 K, Pölling 17 K, Št. Urban pri Glanecu 26 K, Lölling 96 K, Tiffen 70 K 80 h, Milštat 10 K, Dvor 50 K, Kolbnica 30 K, Kellerberg 28 K, Pokrče 20 K, Št. Rupert pri Celovcu 29 K 16 h, Paternion 200 K, Pliberk 136 K, Prebl 10 K, Kotlje 50 K, Berg 28 K 40 h, Sv. Duh 30 K, Blače 32 K, Maltein 36 K, Grafendorf v Z. dol. 330 K, Radlach 120 K, Črna 57 K 56 h, Bleiberg-Greuth 70 K, Wieting 50 K, Št. Štefan pri Sp. Trušnjah 52 K, Prevalje 100 K, Podkrnos 40 K, Tigrče 10 K, Tinje 30 K, Blatograd 12 K, Otok 12 K, Radweg 6 K, Golšovo 4 K, Weitensfeld 2 K 30 h, Čajnje 14 K 50 h, Radiše 12 K, Medgorje 9 K, Lieseregg 200 K 40 h, Breže 30 K, Stockenboi 50 K, Kreuzen 30 K, Fresach 5 K, Št. Lenart v Lab. dolini 10 K, Stari dvor 34 K, Baldramsorf 85 K 60 h, St. Marein 32 K, Mitschig 10 K, Jezersko (III.) 10 K, Rangersdorf 281 K 85 h, duhovniki dekanije Zgornja Bela 611 K 48 h, župni uradi: Dellach 94 K, Št. Jurij na Vinogradih 12 K, Bistrica ob Dravi 60 K, Kot 60 K, Šmarjeta pri Volšperku 36 K, Kotarče 34 K, Kornat 30 K, Luggau 22 K, Bistrica ob Zili 43 K, Št. Lenart pri Sedmih studencih 50 K, Reisach 27 K, Kirchbach 100 K, Št. Peter v Kačjem dolu 76 K, Domačale 36 K 50 h, Št. Vid ob Glini 34 K, Št. Daniel v Zilski dolini 50 K, Možica 100 K, Sv. Jakob v Leški dolini 23 K, Žvabek 25 K, Dobrije 9 K, Ettendorf 10 K, Himmelberg 35 K, Trebinje 40 K, Kapla na Krappfeld 160 K, Nemški Grebinj 3 K, Podklošter 25 K 10 h, Glanhofen 111 K 40 h, Wieting 15 K, Brnca 328 K, Krka 50 K, Št. Peter na Vašinjah 30 K, Gradenegg 22 K, Velikovec 100 K, Breza 51 K, Št. Ilj v Celovcu (II.) 45 K. (Dalje sledi.)

Punt na Ruskem.

Med ruskimi puntarji ste dve stranki, duma (zbornica poslancev) in delavske zveze. Prekucijo so napravili člani dume, ki so sestavili provizorično vlado, katere predsednik je knez Lvov. Prava voditeljja sta pa Miljukov in Gučkov. Gučkov je bil poslan k carju in ga je prisilil, da se je car odpovedal prestolu v korist svojemu mlajšemu bratu Mihajlu in da je poveril vrhovno poveljstvo zopet velikemu knezu Nikolaju Nikolajeviču. Ko se je pa Gučkov vrnil v Petrograd, so mu puntarji zrastle čez glavo. Kakor vedno v enakih prilikah, so tudi tu najradikalnejši elementi prišli na površje, ki so zahtevali več: Odstranitev dinastije Romanov sploh in uvedbo republike (ljudovlade). Zato je moral tudi sicer popularni Nikolaj Nikolajevič odstopiti kot vrhovni poveljnik. Carja in carico so spravili v Carsko selo. Eđini general Ivanov je ostal carju zvest in je hotel punt v Petrogradu udušiti. Ko pa je videl, da se je tudi garda spuntala in da je ves trud zaman, je zbežal. O carju je došla vest, da je zbežal.

Uradno poročilo iz Petrograda pa pove, da je bila ta vest izmišljena.

Vlada ima sedaj dovolj posla, da ukroti pohlepnost pobujenih delavskih mas, h katerim se nagiblje tudi del vojaštva. Da jih zadovolji, se jim udaja, in neka vest pravi že, da se je na pritisk radikalnih puntarjev tudi že izrekla vlada za republiko, čeravno je bila prej za monarhijo. Toda iz Rusije prihajajoče vesti niso zanesljive in si zelo nasprotujejo.

Če je res, da so se revolucionarji izrekli za versko svobodo, potem ima katoliška cerkev na Ruskem pričakovati boljše čase. Toda nasproti takim vestem je treba biti zelo previdnim. Zgodovina uči nasprotno, da puniti veri in Cerkvi niso prinesli prostosti, pač pa le neveri in brezverstvu.

Puntarji bodo imeli veliko opravka, da bodo shladili prevročne zahteve radikalnih mas. Se jim to posreči? Priznati moramo, da so imeli dosedaj srečo. Vojaški poveljniki so se jim pridružili. Načelnik generalnega štaba Aleksejev je bil itak član zarote in je carja, ki se je tik pred izbruhom mudil pri njem, uspal. Aleksejev je bil od vlade imenovan za generalissima (vrhovnega poveljnika) namesto Nikolaja Nikolajeviča. General Ruski, ki je naredil provizorični vladi obljubo zvestobe, ostane poveljnik na severu. Istotako general Judentič, poveljnik kavkaške armade. General Evert, poveljnik srednje zapadne fronte, je odstopil; na njegovo mesto je stopil general Lešicki.

Duhovniki, člani dume, so pozvali duhovščino, da prizna novo vlado. Če se to zgodi, potem ostane miren tudi ruski kmet, in revolucija bi zmagala. Ruski kmet je globoko veren. Car ni bil samo državni vladar, ampak tudi vrhovni voditelj razkolne cerkve in zavzema v ruski cerkvi nekako mesto razkolnega papeža. Kako bo to verno dušo ruskega kmeta pretreslo, si je lahko misliti. Ali more to ostati brez posledic?

Iz Štokholma prihaja poročilo: Ruski kmetje stavijo svoje — posebne zahteve in 23 njihovih poslancev zahteva sedaj, da se starejši letniki kakor hitro mogoče pošljejo s fronte domov, da obdelajo polje.

Poslaniki Angleške, Francoske in Italije so se 25. t. m. podali na rotovž, kjer se je vršil ministrski posvet, in so začasno vlado v imenu svojih vlad pozdravili.

Miljukov je časnikiarjem naslikal položaj na Ruskem tako-le: „Zčasna vlada zaveznikom ni mogla dati zagotovila, da bode ostala zvesta vsem od Rusije prevzetim obveznostim. Sedaj se lahko reče, da je prevrat ruski narod demokratičnim narodom zaveznikov zblížal. Edini strah zaveznikov je še samo zrahljana disciplina ruske armade. Pa tudi v tem oziru upa vse najboljše. Nemci računajo sedaj morda na ugoden trenutek za veliko ofenzivo proti Rusiji. Nevarnost je velika, dolžnost ruskega naroda pa je, da se na to pripravi. Zmaga demokratične misli ni mogoča brez zmage na bojišču, brez likvidacije Turčije in osvoboditve od Avstrije podjarmljenih narodov.“

Ne bomo šli med preroke; bodočnost bo pokazala, kako se bo revolucija na Ruskem razvila in kakšno pot bo nastopila.

Ameriški hujskači za vojsko.

„Frankfurter Ztg.“ poroča iz Bazla o velikanskem shodu v New-Yorku, ki mu je predsedoval senator Root in ki ga je organiziralo 40 društev. Namen shoda je bil, pognati Združene države v vojsko.

Root je izjavil, da je za deželo prišla ura dejanja. Če zavezanci ne zmagajo, v bodočnosti niti mir niti varnost za prosto demokracijo nista varna. Vsak pravi Amerikanec bo zelo vesel, če začne Amerika vojsko, ker se bo borila ravnatoko za ameriško demokracijo kakor za ono Velebritanije, Francoske, Italije in sedaj tudi — Bog bodi zahvaljen — za veliko rusko demokracijo.

Množica je sprejela govor z velikanskim navdušenjem in tisoči so mahali z zastavami.

Hibben z univerze Princeton je rekel: Jaz sem pacifist (pristaš miru), za vsako ceno verujem na mir, a sedanja cena miru je vojska. Vedeti moramo, kje so naši sovražniki. Dolgo smo potrebovali, da smo jih odkrili, pa sedaj jih poznamo. Upam, da doživim dan, ko bo zvezdna zastava plapolala v kakem delu Francoske nasproti Hindenburgovim črtam.

Root je prebral nato Rooseveltovo pismo, v katerem nekdanji predsednik priporoča takojšnja dejanja.

Fairoth, bivši državni zakladni tajnik, je izjavil: Zavezancem moramo pomagati. Kakšen dan bo za nas, če bo divizija naših patriotičnih vojakov korakala ob veliki bojni črti na Francoskem, pozdravljena z angleško narodno himno in marzeljezo,

katerima bo odgovorila ameriška narodna himna! In ta velikanska manifestacija se bo ponovila, če bo onstran pacifiškega morja ena naših divizij šla na rusko fronto, odposlana od najstarejše demokracije k najmlajši, da se skupno oprostite hude nevarnosti, ko ogroža sovražnik vse demokrate.

Sprejeta je bila resolucija, v kateri se zahteva, da se takoj izreče vojno stanje, ko bo kongres skupaj.

Priprava Amerike za vojsko.

Po poročilih francoskih listov obsega vojaški načrt Amerike sledeče: Mobilizacija vse mornarice z uporabo oporišč na angleški in francoski obali, ameriški pristani in ladjedelnice se odpro za vojne ladje čveterosporazuma, čveterosporazumu se bo dajal vojni material neomejeno, prevozi v Vladivostok se bodo varovali, za notranji mir se bo mobilizirala milica in vse vojne in trgovske ladje v ameriških pristanih se bodo uporabile za ameriško mornarico. Nemčija bo za to tudi dobila odškodnino, razen za ladje, ki jih bodo vzeli za potopljene ameriške ladje.

Kako je z vojsko.

Italijani se bojijo naše ofenzive. Bivši minister Barzilai piše v „Giornale d'Italia“, da meni, sovražnik bo istočasno s tirolske strani in s Krasa začel. Barzilai pravi, da bo civilno prebivalstvo moralo izprazniti Gorico, narod pa da sme biti miren. Bojna sila italijanske armade da je za leto dni sem izredno narasla. Zoper Trentino so zgrajene silne utrdbe, ki zapirajo dohod v doline, artiljerija da je zelo pomnožena; če pa bi se pokazalo potrebno, dobiti pomoč zaveznikov, je ti gotovo že zavoljo skupnih interesov zaveznikov ne bodo odrekli. Cadorna se je nasproti Barzilaju izrazil, da računa z močno ofenzivo sovražnika, ali pride ali ne. Pravi, da ima sijajno armado, ki ji je dal najboljše voditelje.

Na Krasu so naše čete 24. t. m. zjutraj pri Kostanjevici vdrle v prvo sovražno utrjeno črto, zapodile italijanske straže in se po povelju zopet povrnile v naše postojanke. Popoldne je bil artiljerijski boj na visoki planoti zelo živahen. V ozemlju Stifserjevega prelaza so naše čete odbile italijanski napad, pri čemer so imeli Italijani precejšnje izgube. Južno od Bilje so oddelki našega pp. 100 ob krepki artiljerijski podpori vdrli v sovražne postojanke, ujeli 9 oficirjev in 306 mož, zaplenili eno strojnico in eno metalo za mine in so se vzdržali proti več protinapadom. Na prelazu Plöcken so bili Italijani pognani iz finančne stražnice. Poslopje je zletelo v zrak, ko je je bil naš poizvedovalen oddelek preiskal in zapustil.

Rusi so 23. t. m. začeli močno napadati na obeh straneh doline Csobanyos; bili so zavrtni. Naši sunki so bili uspešni.

V Macedoniji so se vneli novi hudi boji. Na Francoskem je sovražnik sledil umikajočim se Nemcem in nekaj malega napredoval.

Politični pregled.

Ribot v francoski zbornici.

Novi francoski ministrski predsednik Ribot je v zbornici izjavil, da zahteva popolno zaupanje vladi. Dovolil pa bo vsako kritiko proti vladi. Potem je govoril o umikanju Nemcev, dolžec jih nezaslišanih grozovitosti. Rusiji je čestital k revoluciji in posvetil carju kot odkritemu prijatelju Francije tople besede. V enakem smislu se je o ruski revoluciji izrazil tudi Bonar Law.

Avstrijski socijalisti ruskim socijalistom.

Socijaldemokratični listi poročajo, da je predsedstvo nemške socijalne demokracije v Avstriji sklenilo izjavo, ki jo bo poslalo borečim se ruskim proletarcem po posredovanju mednarodnega socijalističnega urada. Besedila izjave — pišeje listi — v trenutku ne moremo objaviti, ker cenzura za sedaj objave ne dovoli.

Nemški Volksrati v Celovcu.

Zastopniki nemških Voksratov za Spodnje Štajersko, Koroško, Kranjsko, Trst in Primorsko so imeli v Celovcu 18. t. m. posvetovanje pod predsedstvom dr. Otona Ambrožiča iz Celja. Dne 23. t. m. so „Fr. St.“ objavile komuniké o tem posvetu. Posvetovalci so ubrali znane radikalne strune, kakor smo jih bili od te strani vajeni v mirnih časih. Kritizirali so sklepe nemškega Nationalverbanda o uravnavi jezikovnega vprašanja kot nezadostne in dvomljive in odločno protestirali zoper šolske predloge njihovega programa, češ da ogrožajo nemške manjšine. Tudi s programom nemške delovne stranke ne soglašajo. Ostro protestirajo zoper Steinwenderjev članek v Tagespostu, ki se zadovoljuje s sklicanjem parlamenta,

ne da bi se prej izpolnili znani narodnopolitični pogoji Nemcev (kakor nemški državni jezik itd.). Tudi o Trstu so se pogovarjali in zahtevali z bodočim šolskim letom nemško mornariško šolo v Trstu. — Volksratom bi bil všeč menda le tak program, ki bi vse Slovence s kostmi in kožo vred požrl. Ko bi Volksratovce poslali za dve in pol leta na fronto k našim fantom, bi bili morda le ozdravljeni.

Dnevne vesti.

Cerkvene vesti. Birma v Beljaku ne bo na Veliki ponedeljek, ampak 8. julija. — Birma v Št. Petru v Katschtalu je 22. majnika. — Vlč. g. Janez Boštjančič, župnik v Kamenu, gre s 1. majnikom v pokoj.

Osebnostna vesti. Bivši predsednik celovškega deželnega sodišča, sedaj podpredsednik graškega višjega deželnega sodišča, g. dr. Alfred Schmid vitez pl. Sachsenstamm je bil imenovan za senatnega predsednika in pomaknjen v 4. činovni razred.

Smrtna kosa v Celovcu. Žena šolskega ravnatelja g. Kat. Schiestl je dne 23. t. m. umrla v starosti 70 let. Dva dni pozneje je umrl njen mož v 72. letu svoje starosti. Dne 26. t. m. je umrl v deželni bolnišnici profesor na celovski realki, gosp. Rihard Boxhorn, star 36 let. — Dne 27. t. m. je umrl nadučitelj v Trnjivasi, g. Franc Safron, v 56. letu starosti.

Slovenske postne pridige bodo v cerkvi sv. Duha ta četrtek, petek, soboto in nedeljo ob 1/2 8. uri zvečer. Pobožnost se je začela v sredo. Verniki se vabijo k obilni udeležbi.

Molitvene ure za časten mir. V krški škofiji je prevz. knez in škof zaukazal na Veliki petek in Veliko soboto pred izpostavljenim Najsvetejšim v božjem grobu ure molitve za časten mir in sicer tako, da bodo ta dva dni, če mogoče, ure molitve nepretrgoma.

Črnogorski učenci na celovškem učiteljskem. „Fr. St.“ poročajo, da je c. in kr. vojaška generalna gubernija v Črnigori podelila zopet črnogorskim učencem štipendije za obisk višjih šol v monarhiji. Od teh bo devet dečkov obiskovalo učiteljske v Celovcu in šest dečkov gimnazijo v Ptuj. Poslali bodo še več otrok na avstrijske srednje šole.

Izpremema posesti. Ga. Marija Izop, trafikantinja v Kosarnski ulici v Celovcu, je kupila pd. Kristofovo posestvo v Škofičah ob jezeru.

Vojni ujetniki smejo čitati liste. Ogrski listi poročajo: Vojni ujetniki smejo v bodoče čitati liste, ki izhajajo v monarhiji.

Občinski zastop v Gmündu razpuščen. Deželna vlada je občinski zastop v Gmündu razpuštila. Začasno je poverila v sporazumu z deželnim odborom oskrbo občinskih poslov distriktnemu zdravniku dr. Francu Gaßmayru.

Šola za kuharske učiteljice na Dunaju se začne 18. sept. 1917. Namen šole je, usposobiti za poučevanje v kuhinjskih in gospodinjstkih šolah. Šola traja 2 šolski leti, vsako po 10 mesecev. Šolnina znaša 240 K za pol leta; za hrano in dobavo delavnega materiala je plačati 330 K za pol leta. Šolarkam, ki ne stanujejo na Dunaju, je za bivališče plačati še 550 K za celo dobo. Vredne revne gojenke dobe od ministrstva lahko štipendije. Natančnejši pogoji se poizvedo pri ravnateljstvu pomožnih uradov pri deželni vladi.

K umoru feldmaršallajtnanta Krauszlerja. Da nastopi zoper vse, od zlobne strani razširjene vesti, naznanja najvišje poveljstvo na Koroškem, kar je obravnava po naglem sodu dognala zoper morilca fml. Krauszlerja, dombr. ulana Pavla Boreckega. Kakor znano, je Borecki dne 15. marca t. l. umoril v Celovcu fml. Krauszlerja, pri katerem je bil sluga, v njegovem stanovanju s 5 strelji iz revolverja. Kot motiv dejanja je obravnava dognala s pričami dokazana dejstva: Borecki bi bil moral 16. marca t. l. kot sposoben za fronto iti k svojemu nadomestnemu krdelu, kakor pa izvedó priče, se je čisto neverjetno bal vpoklica. Prosil je svojega gospoda, ki je bil ž njim kljub neobogljivosti ravnal vedno dobro, da bi se zavzel zanj, da bi smel pri njem ostati. Ko je seveda moral fml. Krauszler to odkloniti, se je strah izpremenil v maščevalnost, in Borecki, ki je bil sploh nagle jeze, je sklenil, da svojega gospoda ustrelje. Nizko moralno stopnjo morilca dokazuje to, da je svoj zločin izvršil s strelji v dveh serijah s presledkom pol ure, nadalje njegova cinična izjava nasproti nekemu podčastniku po činu. O slabem ravnanju ali celó pretepanju od fml. Krauszlerja ne more biti govora, tudi obsojenec je sam od sebe priznal. Domobranski ulan Pavel Borecki je bil z naglo obsodbo sodišča armadnega poveljstva z dne 19. sušca t. l. zavoljo zločina navadnega umora poleg izbacjenja iz armade obsojen na smrt na vešalih. Obsodbo je mirno sprejel. Pristojni poveljnik je obsodbo potrdil in je bila 20. sušca t. l. ob 8. uri zjutraj izvršena.



Kdor svojih kurjih očes ne odstrani, mu je vsaka pot muka ter slabi z bolečino tudi celo telo.

Bolečin prosta odstranitev kurjih očes

je za vsakogar, ki jih ima, prava blagodat. Nikoli ne moremo dovolj svariti pred izrezavanjem kurjih očes. Lahko vrezemo pregloboko, ne da bi to opazili, noga je vedno izpostavljena prahu in nesnagi, to pride v rano in nešteto slučajev krvnega zastupljenja s smrtnim izidom se je na ta način že zgodilo. Kurja očesa se dajo brez noža lahko, zanesljivo in hitro odstraniti s Fellerjevim turistovskim obližem z znamko „Elsa“. Obliž za kurja očesa, cena 1 krono, v škatljah 2 kroni, ali Fellerjeva turistovska tinktura z znamko „Elsa“ (tekoča tinktura za kurja očesa, cena 2 kroni). Tisoči turistov, orožnikov, pismonoš, vojakov, kmetov in dam, ki nosijo ozke čevlje, kakor tudi vsi, ki so ga rabili, ga priporočajo kot sredstvo, ki najhitreje in zanesljivo odstrani kurja očesa. Dočim odstrani večina drugih sredstev zoper kurja očesa kakor tudi izrezavanje, piljenje itd. samo gornji del kurjih očes, korenino pa puste, tako da kurja očesa hitro zopet zrastejo, odstranijo prej imenovani izdelki kurja očesa popolnoma s korenino vred. Oba izdelka kakor tudi prašek proti potenju telesa in nog (cena 1 krono) — se naroči pri E. V. Fellerju, lekarnarju, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvatska).

„Nujni paketi.“ S 1. aprilom bo sprejemala pošta „nujne pakete“, ki bodo imeli v odpravi prednost pred ostalimi. Za te pakete, ki ne smejo biti težji kakor 5 kg in ne večji kakor 60 cm v vsaki izmeri, bo plačati poleg frankature in ekspresne pristojbine še posebno takso 1 K 20 v.

Jezerko. (Požar.) Žalostna nesreča se je pripetila v soboto 17. t. m. pri tukajšnjemu kmetu Murnu. Hiša, obleka in živež je postalo žrtev ognja, kateri je ob enajsti uri ponoči v peči, kjer so drva sušili, izbruhnil. Hlev in shrambo za žito so še mogli ognja obvarovati, ker je prebivalce, hlapca, mater in dve hčeri še v pravem času vzbudil znani človek, kateri je ravno tisto noč pri omenjenem kmetu prenočeval. Toda, žali Bog, žita niso imeli v shrambi spravljenega, ampak v hiši, tako da je tudi moralo postati žrtev plamena. Ostalo jim je golo življenje, hlev in prazna shramba. G. župnik so v nedeljo popoldne s prižnice in cerkvenik pred cerkvijo prosili pomoči za nje, kar je komu mogoče pri živežu in obleki. Bog je povsod dobre in nsmiljene ljudi ustvaril, prepričani smo, da jih je tudi v naši gorski vasi dovolj.

Vogrče. (Razno.) Dolgo, dolgo že, dragi „Mir“, nisi prinesel kakega poročila iz naše skromne, tihe vasi. Mislil boš, da nas je vojska ubila; pa nikakor ne, še živimo. Evo nekaj novic! Ah, ko bi vedel, kako je žaloval naš ljubi sv. Florijan, ko so mu vzeli njegove zveste služabnike, drage nam zvonove, kako so jokali farani, ko so se morali posloviti od njih! Šla sta dva, največji, ki je tehtal 912 kg, ter srednji. Krasno okinčane so dičili lepi trakovi s primernimi napisi, darovani od botra: Breznikovega očeta, Marijine družbe, cerkvenih ključarjev in domačega župnika. Težko, a prisrčno je bilo slovo: nagovor, deklamacija in pesem. — Dali smo zvonove, dobili smo pa — nov, lep križev pot, katerega so 4. t. m. popoldne po navdušenem nagovoru blagoslovili č. g. frančiškan o. Juvenal Pichler. Bila je res ganljiva slovesnost. — Bolezen, večinoma influenza, nas zadnje čase hudo stiska, pa tudi smrt strahovito pobira, kakor da bi si Vogrče sedaj izbrala za svoj „Hauptquartier“. —

Djekše. (Umrta) je 20. marca dobra in mirna učenka naše šole Katri Napečnik. Starši, posestniki Napečnikove kmetije, so izgubili pridno

in ubogljivo hčerko, najbolj postrežljivega otroka. Zlasti odkar je bila pri prvem sv. obhajilu, je zelo rada obiskovala ljubega Jezusa v cerkvi. Ob luči prvoobhajilne sveče je pobožno prejela sv. popotnico. Ob tej sveči se je mirno v Gospodu poslovila od svojih dragih.

Kneža. (V velikonočnih praznikih) bodo tukaj opravili vso službo božjo gosp. Alojz Skrinar, ki so lansko leto imeli v Št. Rupertu novo sv. mašo.

Vojaška pisma.

12. III. 1917.

Kako je z vero pri vojaštvu? Ne bom lagal, vojaštvo precej pozablja Boga in popušča lepe navade, ki jih je učila mati, ki so jih nas učili v šoli. Večkrat sem slišal stare ljudi govoriti, ko sem bil še doma, da bo vojska privedla svobodnomiseljno ljudstvo nazaj k veri, nazaj v naročje materi cerkvi, a žal, to se najbrž ne bo zgodilo; ker slabi zgledi veliko bolj vlečejo, kot dobri. In mnogo fantov, ki so se še kot pridni in pošteni poslovili od doma, od svojih dragih, se bodo vrnili z ranjenim srcem, z omlačeno vero. Vendar pa ne smemo obupavati, zadostno je še število poštenih fantov in mož in vesel sem, da ti lahko rečem, Lojze, da je ravno med Slovenci še večina fantov pošteno mislečih, ki še niso pozabili Boga in lepih navad, ki jih uči naša vera. Pač lahko rečem, vsak zaveden Slovenec je tudi veren, ki ljubi dom, ki ljubi Boga. Zato pa mi nikdar ni žal, da sem sin našega naroda,

Vendar našega poštenja nam nikdo ne more odvzeti in sčasoma bodo spoznali to tudi drugi. Vsi moramo trpeti sedaj, brez izjeme vsi narodi, so-li ti ali oni, vsi trpimo za eno skupno domovino, zato nas pa morajo pustiti do življenja in pravice, ki nam vsem grejo. Če se sedaj ne strašimo boriti se kot vsi drugi za skupni dom, če se ne bojimo prenašati vse težave, voljno, in vse drugo trpljenje, bomo dobili tudi pravice. Ne bomo se bali! Z voljo prenašamo ta težki križ, ki ga nam je naložil Bog, a upamo, da ga bomo kmalu rešeni.

I. Sch.

*

11. II. 1917.

Dolgčas mi je, zato pišem! Na predstraži sem. Ogenj gori in moji ljudje se grejejo; kraj nas — kakih deset korakov oddaljen, pleše naš paznik, da ne omrzne. Okoli nas visok sneg, da ne gaziš, nego plavaš po njem. Krasna mesečina! Za hrbtom se vije naša postojanka, pred nami sovražna, jaz na sredi, osamel... Vendar ne sam. Misli onih so pri meni, ki se na nas spominjajo, ki jim varujemo dom. In jaz čuvam tak mali košček domovine, v moji oskrbi je! Skoro ponosen bi postal človek radi take naloge... Jaz se bom temu življenju tukaj tako privadil, da ko pridem domov, bom povezal culo, se odpravil v prav zapuščen gozd, tam si izkopljem jamo, lepo nadkrito, in „šrapnel-žiber“. Drv si nakradem, kuril bom in spal bom. Seve miši bodo morale „šprancirati“ po meni lepo in spodobno, tu pa tam me bo morala katera pošegetati za nos, za uho, večsah bo morala katera v rokav, pa se bo izgubila v moji obleki, sirota! Če bo takšna, kot jo nosim sedaj. Potem „grilova“ muzika, in napadi stenic; vse lepo spodobno!

Moje največje zanimanje je, da ne bi iz onega grmičevja prilezli sovražniki in mi prav vljučno želeli „dobro rano“! Da bi me ne povabili k sebi ali me pa kar lepo poslali v nebesa. Francé.

Koroški gospodar.

Vse na polje!

Zadnjih 30 let pred vojsko je bil čuden čas! Vse v mesto, vse z doma, na kmetih ostal je le še stari oče in kar ni bilo zmožno za tujino. Prijatelji kmetov so povdarjali potrebo vsakdanjega kruha, ki raste le na polju — ne pa v mestnih pisarnah in ne v tovarnah. Svet se je tem opominom smejal. Zdaj nas je zgrabila vojska, za vojsko se je priplazilo pomanjkanje — najprej v lepa mesta, kjer ima človek vse — le kruha ne.

Naš slovenski del dežele, hvala Bogu, polja še ni povsem zapustil. Deloma da, gospoda in gosposki kmetje so po polju začeli pasti živino, kmet pa je hodil še naprej poten in truden za oralom. Koliko hvaležnosti je zato dežela kmetom dolžna! Vsak naših kmetov bi zaslužil zlati zaslužni križec bolj ko morebiti marsikateri gospod v mestu. Kmet je delal in reže zdaj meščanom svoj kruh.

Zanimivo je, koliko se je spravilo pridelkov vkup samo v Zadrugi v Sinčivasi l. 1916, ko je bila letina zopet zelo slaba. In to so dale občine Dobrlaves, Škocijan, Rikarjavas in Globasnica:

pšenice . . .	66.100 kg	vredno	24.651 K
rži . . .	77.996 "	"	23.711 "
ječmena . . .	19.925 "	"	6.426 "
ajde . . .	49.196 "	"	14.865 "
ovsa . . .	103.524 "	"	29.798 "
prosa . . .	8.822 "	"	2.594 "
koruze . . .	2.270 "	"	595 "
zmesi . . .	1.095 "	"	293 "
leče . . .	4.034 "	"	2.339 "
fižola . . .	7.681 "	"	3.302 "
krompirja	150.000 "	"	13.500 "

vkup . 49 vagonov vredno 122.000 K

Opomniti je, da se je v jeseni 1916 morala stročnina voziti k drugemu komisijonarju in da se je krompir oddajal povečini potom občin.

Sam Bog ve, kako dolgo bo še trajala vojska. Morebiti se nam kmalu vrne ljubi mir, morebiti moramo vzdržati še naprej. Naj bo potem tako ali tako, ljubo kmečko ljudstvo, zastavi vse moči, obdelaj in obsej, kar le moreš! Ne daj se od ljudi naščuvati, ki pravijo: „Sejali bomo, kar zase potrebujemo!“ Sejati morate, kar mogoče, da zmagamo, zmaga pa je le mogoča, če bodo vojaki in ljudje po mestih dobili potrebnega kruha. In če vam še toliko pobero, da morebiti sami ne bi imeli več dosti kruha, kaj je to v primeri z nesrečo, če pride sovražnik in opustoši deželo ter vas prežene kot begunce, berače. Bog je dozdej pomagal in nam bode pomagal tudi naprej, nekoliko kazni pa smo zaslužili vsi.

Ob enem pa moramo tudi oblasti opozarjati na glasove, ki prihajajo iz Nemčije: „Pospešujte produkcijo in potem šele urejajte cene!“ (Köln. Volks-Ztg. 221.) „Prvo je pridelovanje in le pridelovanje, treba se je braniti zoper oderuštvo, ali zdaj je že vse eno, ali kilogram živil stane par beličev več ali manj... delavec bo srečen če dobi več, četudi dražjega krompirja. Napačno je bilo, da se je najprej mislilo le na cene, mesto na delo, napačno je bilo skrbeti za cene, za razdelitev — pa ne pospeševati z vsemi sredstvi pridelovanje. Najprej moramo skrbeti, da je kaj delati in kaj jesti, potem ne bo težko, določevati cene. Zakaj država ni poskrbela umetnih gnojil? Zakaj ni dosti skrbela za semena? Ne zahtevajte od kmeta krompir za 4 marke, za otrobe pa mora plačevati 20!“ Temu se pridružujemo mi vsi. Naj javne oblasti mislijo na produkcijo in naj tu pomorejo, kolikor in kjer je mogoče. Zdaj je čas, čez en mesec bo zamujeno. V. Podgorc.

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica za Št. Štefan na Zili

registrovana zadruga z neomejeno zavezo bo imela

na Velikonočni pondeljek

dne 9. aprila 1917

ob treh popoldan

svoj

XXII. letni občni zbor

v hranilničnih prostorih pri Korperju v Št. Štefanu na Zili.

Predmet zborovanja je:

1. Poročilo o delovanju zadruga v letu 1916.
2. Potrjenje računskega zaključka ter posvetovanje o razdelitvi čistega dobička.
3. Volitev novega odbora in računskih pregledovalcev.
4. Razno.

K obilni udeležbi vabi

odbor.

Hranilnica in posojilnica v Možici

r. z. z. n. z.

ima svoj

redni občni zbor

na Velikonočni pondeljek

dne 9. aprila 1917,

ob 11. uri dopoldne

v svojih uradnih prostorih pri „Žagmojstru“ z običajnim dnevnim redom.

Načelstvo.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Pavličeva
ulica
št. 7.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Raznoterosti.

Kit napadel parnik. Švedski listi poročajo, da je v začetku tega meseca napadla morska riba kit veliki švedski parnik „Prometeus“, ki je plul v Severnem morju in imel na krovu več sto oseb. Velikanska riba, ki je bila 29 m dolga, je ustavila parnik, kajti ladijski vijaki so se zarili globoko v meso ribe velikana. V trenutku, ko je bil parnik napaden, so občutili na parniku tako močen sunek, kakor če bi bila ladja zadela na peščeno sipino. Na ribo so oddali več strelcev iz brzostrelnega topa, ki so velikana tako dobro zadeli, da se je prikazal mrtev na morsk gladino. Tudi l. 1903 so napadli kiti dva angleška parnika v Atlantskem morju; oba parnika sta bila potopljena.

Kdor trpi vsled zaprtja, si lahko pomaga z uporabo odvajalnega sredstva. Vsakdo pa mora vedeti, da je vrsta teh sredstev dvojna: dražje učinkujoča in lagodno učinkujoča. Dražja odvajala imajo čisto za posledico draženje čreves in jih je tedaj zauživati le skrajno previdno. Med lagodnimi odvajali, ki ne dražijo čreves in so docela neškodljiva, zavzamejo prvo mesto Fellerjeve rabarbarske kroglice z zn. „Elsa-kroglice“. Vzbuje tek, pospeše prebavo in jih tudi ženske in otroci radi zauživajo. Ne smeje bi manjkati v nobeni hiši, da so v slučaju potrebe takoj pri roki. — Predvojnje cene: 6 škatlic pošlje na vse strani poštne prosto za 4 K 40 h lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvatska). Tudi Fellerjev bol lajšajoči fluid iz rastlinskih esenc z zn. „Elsa-fluid“, izborno vtiralno zdravilo, se lahko istočasno naroči, 12 steklenic 6 kron poštne prosto. Cela kopa zahvalnih pisem dokazuje, kako priljubljen je „Elsa-fluid“, zlasti kot bol lajšajoče sredstvo, v obvarovanje pred boleznimi, če so v slučaju prepiha, prehlada, vlage nastale kake bolečine. (—ei—)

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: **Otmar Mihálek**.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu.

Mlada Slovenka išče prijetno slovensko družbo. Pismene prijave na upravništvo „Mira“ pod št. 13.

Proda se zidana hiša na Rudi. Hiša je z opeko krita, ima 4 sobe, kuhinjo, obokane kleti in posebej drvarnico. Pri hiši je približno eden oral sveta. Iz prijaznosti posreduje posojilnica na Djekšah.

Sveče za sv. obhajilo, preprosto gladke in okrašene, z napisom in brez napisa; **sveče za Veliko noč**, s 5 kroglicami, priporoča trgovina s svečami **Fr. Siebert**, Celovec, Stauderhaus.

Vabilo

na

občni zbor

Hranilnice in posojilnice

v Št. Janžu v Rožni dolini

r. z. z. n. z.

ki se bo vršil

v nedeljo, dne 15. aprila 1917

ob 3. uri popoldne

v gostilni pri Tišlarju v Št. Janžu.

Spored:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje letnega računa za l. 1916.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
5. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vljadno vabi

odbor.

Opomba. Če bi občni zbor ob določeni uri ne bil sklepčen, se vrši isti dan in na istem mestu eno uro pozneje drug občni zbor, ki bode sklepčen pri vsakem številu zadrušnikov.



Plačam

najvišje cene za staro volneno robo, batirane odeje, raztrgane obleke, perilo, staro svilo, sukne odpadke, platnene kose, stari gumij, vseh vrst cunje in vreče. Denar sledi takoj od trgovine s starinami in produkti „Zum Lindwurm“ v Celovec 12, Paulitschgasse 9, poleg „Hranilnega in posojilnega društva“. Tudi zbiranje najbolje plačujem.

A 126/15
18

Razglas.

Martin Brodnik, drvar v Verdelovi bajti v Koprivni, je dne 24. julija 1915 umrl. Vsi, ki imajo kaj od njega zahtevati, naj prigrasijo svoje tirjatve

dne 23. aprila 1917

okrajni sodniji v Železni Kapli ustmeno ali pa poprej pismeno, ker bi drugače, ako bi zapuščina po plačilu priglasiženih tirjatev pošla, izgubili svoje tirjatve, razun če jim gre kaka zastavna pravica.

C. kr. okrajna sodnija v Železni Kapli,
dne 22. marca 1917.

Hranilnica in posojilnica v Pliberku

ima svoj

občni zbor

v torek, dne 3. aprila 1917

ob 10. uri dopoldne.

Spored:

1. Odobrenje letnega računa za l. 1916.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Volitev odbora in nadzorstva.
4. Slučajnosti.
5. Določitev obrestne mere.

Odbor.

Toaletna (dišeča) voda

EAU BENEDICTINE

se dobiva v lekarnah, drogerijah in parfumerijah celovških.

Vino

belo
in
rdeče

od 56 litrov naprej razpošilja
po povzetju

A. Oset, p. Guštanj, Koroško.

„Silva“ - vrtelec od 25 steklenic naprej.

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za ministrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, kelihe, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi oddelek za paramente Jožefovega društva v Celovcu.

Vabilo.

Posojilnica za župnije Škofiče,
= Logaves, Št. Ilj in Otok =

priredi svoj

letni občni zbor

na belo nedeljo, t. j. 15. aprila 1917,
ob 1/2 3. uri popoldne, v mežnariji
v posojilnični pisarni

s sledečim sporedom:

1. Odobrenje računskega zaključka.
2. Znižanje obrestne mere hranilnih vlog od 4 1/2 % na 4 %.
3. Slučajnosti.

Načelstvo.

Opomba: Ako bi ob določeni uri shod ne bil sklepčen, se vrši pol ure pozneje shod brez ozira na število udov.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica: K 8.000.000.

Rezerve: K 1.000.000.

Prodaja srečke razredne
loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo,
Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.
Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Srečke na obroke,
promese k vsem žrebanjem.